

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПІДГОТОВКА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА
НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
24 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ**

ХАРКІВ – 2015

студентів з особливостями використання технологій соціально-комунікативного розвитку особистості: ігрових, творчих проектів, ігор-комунікацій, психологічних ігор. Особлива увага надається підвищенню комунікативної компетентності соціального педагога.

Значне місце у процесі вивчення даного курсу займає самостійна робота студентів з літературними джерелами та практичними методиками діагностики і корекції особистості. Наприклад:

- опрацювання літератури: конспектування, складання бібліографії та глосарію;
- складання «паспорту» теорій соціально-комунікативного розвитку людини в філософських, соціально-психологічних, педагогічних системах;
- підготовка прикладів з літератури (художня, періодична, науково-популярна) ілюструвати систему взаємовідносин «дорослий світ – дитячий світ»;
- складання системи діагностики рівнів соціально-комунікативної компетентності дітей дошкільного віку (5-6 року)
- проведення діагностики особливостей соціально-комунікативний розвитку дитини-дошкільника (під час безперервної практики)
- розробити конспект будь-якого активного методу навчання (проблемна доповідь, ділова гра, комунікативний тренінг).

Кінцевим результатом вивчення курсу є складання індивідуально-творчого проекту за темою: «Можливості діагностики і особливості корекції соціально-комунікативного розвитку майбутнього педагога (на прикладі самого себе)».

На основі аналізу і оцінки теоретичних знань та практичних умінь студентів можливо зробити висновок щодо ефективності застосування даного курсу в системі професійної підготовки майбутнього соціального педагога.

ПОЛЬШИНА Ю.Ю.

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Компетентнісний підхід в освіті забезпечує не тільки придбання знань, а й підкреслює вміння їх застосовувати і ефективно використовувати в подальшій професійній діяльності. У цьому широкому контексті вивчення даного підходу в світі триває робота зі зміни змісту освітніх стандартів.

Поняття «компетентність» ширше поняття «знання» або «вміння», або «навик», оскільки структурно дані поняття складають компетентність. Освіта, виховання і самовдосконалення студентів-соціальних педагогів як майбутніх професіоналів, формування їхньої професійної культури в сенсі усвідомлення ними необхідності культурного становлення, «дорослішання» є найважливішою ланкою загального педагогічного процесу.

Вивчення професійної компетентності є неможливим без розгляду компетентності в загальному значенні. Компетентність – це специфічна здатність, необхідна для ефективного виконання конкретної дії у певній галузі,

яка включає вузькоспеціальні знання, уміння, способи мислення, а також відповідальність за свої дії. Розглянемо основні складові професійної компетентності. По-перше, це – знання, але не просто інформація, а швидко змінювана, динамічна, різноманітна, яку треба вміти знайти, відсіяти від непотрібної, перевести у досвід власної діяльності. По-друге, це – вміння використовувати ці знання у конкретній ситуації, розуміння, яким чином можна добути ці знання, для якого знання який метод потрібний. По-третє, адекватне оцінювання – себе, світу, свого місця в світі, конкретного знання, необхідності чи зайвості його для своєї діяльності, а також методу його здобування чи використання.

Враховуючи, що будь-яке формування здійснюється в діяльності, підкреслюємо, що становлення майбутнього соціального педагога і формування його професійної компетентності невід’ємно від діяльнісних процесів. У свою чергу, діяльність завжди багатофакторна і багатофункціональна; діяльність соціального педагога насичена духовними, інтерактивними, креативними та методичними компонентами.

Процес становлення майбутнього соціального педагога й оволодіння ним спеціальністю передбачає також формування професійних якостей, необхідних для професійного становлення фахівця. Структура професійної компетенції соціального педагога визначається не тільки професійними базовими знаннями та вміннями, а й ціннісними орієнтаціями в професії, що характеризують його мотиви і переваги, вміння цінувати знання, досвід, відносини з людьми в професії. Мотиви і переваги, спонукають до соціально-педагогічної діяльності, зумовлюють ефективність і результативність даної діяльності. Мотивація виступає важливою ланкою у формуванні здібностей до соціально-педагогічної роботи. Реалізуючи себе в професії, компетентний соціальний педагог постійно прагне до професійної зростання, саморозвитку, самоорганізації самовираження.

У структурі професійної компетентності майбутнього соціального педагога слід виділити також особистісні якості, прийняті як оптимальні для даного професійного профілю: духовна культура, взаємодія з людьми на основі згоди і взаєморозуміння, володіння творчими інноваційними методиками і технологіями, творче самовираження, слідування соціально-позитивним зразкам поведінки та інші.

Вищевикладений аналіз дозволяє зробити висновок, що професійна компетентність соціального педагога являє собою сукупність наступних компонентів: знання, уміння і навички в області професії, досвід в єдності і взаємозв’язку його духовних, ціннісних, інтерактивних і творчих проявів, особистісні якості, мотивація. Кожен компонент професійної компетентності характеризується аспектами його прояву і розглядається в контексті здійснення професійної діяльності.